

Emőke Gálfi (Cluj-Napoca, Societatea Muzeului Ardelean): *Conflictul iscat între breslele aurarilor din Cluj și Alba Iulia la sfârșitul secolului al XVI-lea*

La finele evului mediu (sfârșitul secolului al XV-lea, începutul secolului al XVI-lea) o componentă importantă a societății orășenești din Alba Iulia o constituia comunitatea meșteșugărească. Documentele emise la sfârșitul secolului al XV-lea, care relatează despre conflictele iscate între capitlul ardelean și locuitorii reședinței episcopale, conțin de asemenea informații importante privind această comunitate, stadiul de dezvoltare al acestui strat orășenesc fiind demonstrat de numărul mare al meseriilor apărute în onomastica localnicilor. Cu toate acestea, primele date despre breslele meșteșugarilor din Alba Iulia provin din a doua jumătate a secolului al XVI-lea, ceea ce duce la concluzia că dezvoltarea și diversificarea acestora s-a datorat în primul rând prezenței curții princiare.

Un rol important în viața comunității orășenești îi revenea meșterilor din breasla aurarilor. La începutul secolului al XVI-lea curtea episcopală avea angajați și meșteri aurari, dar rolul și numărul lor a crescut odată cu stabilirea curții regale, și mai apoi princiare la Alba Iulia. Primele cercetări arată că aurarii din Alba Iulia au lucrat timp îndelungat pentru curtea princiară ca membrii ai breslei aurarilor din Cluj, dar odată cu cererea crescândă a curții a crescut și numărul aurarilor, aceștia din urmă constituind pentru apărarea intereselor lor propria lor breaslă. Fondarea breslei a condus la iscarea unui conflict de durată între cele două comunități (aurarii din Cluj și cei din Alba Iulia), care a luat sfârșit odată cu nașterea statutelor breslei aurarilor din Alba Iulia, încorporate în diploma emisă de principele Sigismund Báthory în anul 1590.